בראתי יצר הרע ובראתי לו MONSEYEDITION פלג המנחה ע"ט – 6:43 הדלקת נרות שבת – 7:54 זמן קריאת שמע/ מ"א – 8:52 9:28 – איראת שמע /הגר"א סוף זמז תפילה/להגר"א – 10:39 שקיעת החמה שבת קודש – 8:11 מוצט"ה צאת הסכבים – 9:01 צאה"כ / לרבינו תם – 9:23

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. ORSENDANEMAILTO

ה' מנחם אב תשפ"ה שבת קודש פרשת דברים – שבת חזון Shabbos Chazon - Parshas Devarim - August 2, 2025

ויודע שהקב״ה מאזין לתפילתו ורוצה להטיב לו, זה אכז מתפלל מתור כובד ראש ומעומק הלב. וזוכה לראות ברכה בעמל התפילה.

ואעתיק לפניך קטע מספר הקדוש **'תפארת שמואל'** (פרשת כי תבוא) המדבר מכח התפילה דוקא כשהיא מתור אמונה והכרה ברום מעלתה, והא לך לשונו: 'תפילה הוא עניז אמונה. שאם לא כז למה הוא מתפלל. וכמו שכתב **'בעל העקידה'** ובשאר ספרים הקדושים. כי עניו תפלה הוא מצות עשה מו התורה. מהכתוב: ׳ולעבדו בכל לבבכם׳. והלא הוא אך שאלת צרכיו. ואיך יתכן לקרותה בשם מצוה? אר ביאור העניז, ודאי התפלה מצות עשה שמאמיז ובוטח בהשי״ת שישמע תפלתו ויעזרהו ברב טוב. שאם לא כז למה הוא מתפלל ואל מי מתפלל. נמצא. עיקר עניז תפלה הוא לבוא לידי אמונה ובטחוז ולפיכר הוא מצות עשה'. עיי"ש דבריו

וגמרא ערוכה היא (ראש השנה ית.) שסגולת התפילה תלויה בכוונה והא לר לשונה: 'תניא, היה רבי מאיר אומר: שנים שעלו למטה וחולייז שוה, וכן שנים שעלו לגרדום לידוז ודינז שוה. זה ירד וזה לא ירד. זה ניצל וזה לא ניצל. מפני מה זה ירד וזה לא ירד. זה ניצל וזה לא ניצל? זה התפלל ונענה. וזה התפלל ולא נענה. מפני מה זה נענה וזה לא נענה? זה התפלל תפלה שלימה - נענה, וזה לא התפלל תפלה שלימה – לא נענה', ופירש רש"י, שתפילה שלימה הכוונה שהתכווז בתפילה.

אמנם לפעמים גם אם יש בכח תפילתו לחולל פלאות מתעכבת ישועתו מלבוא. כי לפעמים א"א למלא בקשתו של אדם אא"כ יתפלל סך קצוב של תפילות. וע"כ אם אכן התפלל תפילה מעומק הלב ורואה שעדיין לא נתמלאה בקשתו, אין לו להתיאש. אלא עליו להוסיף עוד ועוד תפילות וכשימלאו סאת תפילותיו יראה ברכה בעמלו. וכמו שמצינו שמשה היה מתפלל שיכנס לא״י. ואילו היה מתפלל עוד תפילה א' היה זוכה להיכנס. על אף שנגזר עליו שלא להיכנס. וכז אמרו חז"ל, כתיב: 'קוה אל

ה'. חזה ויאמץ לבר. והוה אל ה" הוי מתפלל. וחוור ומתפלל. ויש שעה שיתנו לר'. אלו! ועל שאלתר השניה האיר נאה לחכם לבכות על העבר - לא אוכל לענות לך, כי אינך מסוגל להבין זאת, כי רק יהודי יכול להבין עומק הבכיה על העבר ע"כ סיפור הדברים והוסיף הלב אליהו ע"ז דברי **הסבא מקעלם ז"ל** ואמר, כי התשובה על שאלתו השניה. פשוטה, שאין אנו בוכים על העבר אלא על העתיד. כי שערי דמעות לא ננעלו ועי"ז נזכה לראות שוב בבניז ביהמ"ה בב"א אלא שזה איז גוי יכול להביז. והוסיף הסבא ז"ל עוד שיש להתבונז מכאז גודל קדושת נשמת ישראל שדבר כזה אשר ההדיוט שבישראל מביז בפשטות לא היה מסוגל להביז אפילו חכם גדול שבחכמי אומות העולם כאפלטוז, ע"כ דבריו.

אמנם נראה לענ"ד לבאר עומק כוונת דבריו, שרק יהודי יכול להבין הבכיה זו. דהנה אם אחד הלד ללויה ורואה היתום עומד ובוכה. מובז מדוע בוכה. שהרי עכשיו הרי הוא בצער, שהיה לו אב או אם שמת, ובוכה מחמת צערו. ואין מי ששואלו מדוע אתה בוכה. מי שבאמת מרגיש שיש לנו אבידה שהיה לו הבית המקדש, והיה השכינה שורה בינינו, ועכשיו שנחרב הבית, אין השכינה שורה בינינו, אם אחד מכיר את זה - זהו סיבה לבכות על צער גדול כזה.

וזהו עיקר עבודת כל יהודי. להכיר שיש לנו אבידה, שהשכינה אינו שורה עמנו. ום אחד יכיר את זה ודאי יהיה לו הרגישים ויבכה על החורבו בית המקדש. ומי שאינו בוכה. הרי הוא אפלטוז שכל הבית המקדש הוי רק כעצים ואבנים לו.

במדבר אשר ראית אשר נשאך ה' אלקיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרד אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה ... (א-לא)

אפשר לומר בדרר רמז שכה אמר משה לישראל: 'ובמדבר' - לשוז דיבור. ורצה ומר שב'כח התפילה' שהיא ע"י ה'דיבור' 'אשר ראית' בעבר כמה גדולה כוחה 'אשר' באמצעותה 'נשאר ה' אלקיר כאשר ישא איש את בנו' כי בהיותכם במדבר הייתם כמה פעמים במצוקה בלי מים ומזוז, ופניתי אז אל השי״ת אז לבקש רחמים עליכם נעניתי בזכות תפילתי כי המציא השם לכם באר ומז. וכמו כז המציא לפניר כל המצטרך לך כאיש הנושא את בנו ודואג לכל המצטרך לו. והמשיר באלו החסרים בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה'. אם כן עליכם להתחזק גם הלאה בעבודת התפילה והבקשה. ותוסיפו לראות עוד פלאות בזכותה.

ואכז הספה"ק מלאים מעניז כוחה של תפילה. שבאמצעותה זוכים לבטל הרבה גזירות קשות ורעות, ולהמשיר שפע ברכות וישועות. ומה שרואים לפעמים שאיז תפילתו של אדם עושה רושם. הסיבה לזה היא העדר אמונתו בכח התפילה. הו אמת שגם זה האדם גה בתורה וראה שתפילתו של משה עשתה רושם. אבל איז הוא תולה זאת בעצם תפילה. כי אם במי שמתפלל. כלומר דעתו נוטה לחשוב שרק תפילת הצדיק כתפילתו של משה מתקבלת, אבל איז בכך הוכחה לעניז תפילתו שהיא תפילת הדיוט.

זהו שהמשיך הכתוב: ׳ובדבר הזה׳- בכח זה הדיבור, היא התפילה. ׳אינכם מאמינים׳ איז אתם מאמינים שזו היא המועילה לכם. כי לדעתכם תלוי כל דבר רק בגזירת זוי"ה אלקיכם', ולפעמים אכן משנה גזירתו, היינו כשהצדיק הוא המתחנן לפניו, וכיון שכז אינכם מחשיבים את תפילתכם. ואינכם ניגשים לעבודת התפילה כדבעי. ואיז קשתכם נאמרת לפני בוראכם מעומק הלב. אבל מי שאכן מאמין בכח התפילה.

בל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה ... (תענית ל:) – בענין הרגשת האבילות על החורבן

כל שנה ושנה אנו מתאבלין על חורבן ירושלים, וכל או"א רוצה להרגש הרגישים של האבילות. אבל לכמה אנשים קשה מאוד להרגיש כלום. ונשתדל לבאר מדוע קשה בל כר. הנה **הרמ"א ז"ל בספרו תורת העולה** [הובא בלב אליהו ח"א עמ' רע"א] מביא מעשה שאפלטוז הפילוסוף הגדול בא לירושלם עם נבוכדנצר. ולאחר חורבז המקדש נכנס להר הבית, וראה את ירמיהו הנביא בוכה מאד ומרים קול נהי וקינה על החורבן. ישאל לו אפלטון ב' שאלות: א] שאל לו: אתה החכם בישראל, מדוע אתה בוכה על עצים ואבנים? ב] הרי הבית כבר נחרב. ואיז ראוי לחכם לבכות על העבר?

והשיב לו ירמיהו ואמר לו: אתה בתור פילוסוף, יש לך ודאי כמה ספיקות פילוסופיות אשר עדיין לא ידעת פתרונם. אמר לו אפלטון: ודאי כן הדבר! ויש לי הרבה ספיקות אשר חושבני שאיז אף אחד בעולם שיפשוט לי אותם! אמר לו ירמיהו: אמור לי אותם הספיקות ואני אפשוט לך. ויאמר לו ספקותיו וירמיהו פשט לו את כולם לאחר יד. אפלטוז נדהם מאד מזה. ותמה אם עומד לפניו ילוד אשה שיהיה מלא: בחכמה רבה כל כר... ויאמר לו ירמיהו: כל זה החכמה <u>ששמעת שאבתי מעצים ואבנים</u>

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (41) Traveling: Shinui Makom. Last week we began the laws of changing locations during eating regarding berachos, to apply them to car trips. The basic rule is that bread and *mezonos* require one to say the after-beracha in the place of eating. This connection to the first location, after eating a *kezavis*, makes it like he never left and no new beracha rishona is required, whether he continues eating in the new place or returns to the old place to continue eating. [If he does eat further in the new place he can now say the after-beracha there.] However, if he eats a food which has only a Borei Nefoshos after-beracha, if he changed locations he can say the after-beracha in the new place. If he continues eating he will need a new beracha to eat since he left the first house. [One

Holchei Derachim: Travelers. The *halacha* of needing a new beracha when changing places is only if one starts his eating to be in that specific place for a while, so his change of place is called a change. However, if he is ready to go and just has a bite or quick drink to start and then he leaves and continues, it is like

after-beracha at the end covers both acts of eating.]

he was never based in the first place at all and no change of place occurred to necessitate a new beracha (1).

מאת הגאון מיד הדב ברוך הירטפלו טליט"א, אים כדוך, קליבלנד הייטס כדל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Beracha Said in a Car. If a person said a *beracha* while he was in a car, whether the car is moving or stationary, even if the car was driven many miles away, it is not called a change of place, because his place is not the ground under him, but rather the car he is sitting in. If one left the car at a rest stop, we need to analyze if this is like eating in a house and then making a change of location which requires a new beracha before continuing to eat, by Borei *Nefashos* items. However, one could argue that a car is not made for eating and one is just "making do" and eating there, but is not considered based there. If this second way is true then no new beracha is required during the whole trip, because he was never based anywhere to consider it a change of place. This is the psak of **R' S. Z. Auerbach** zt''l (2) and many other contemporary *Poskim*.

Beracha in the House to Continue Eating in the Car. If the person just started eating in the house and will go right after to the car, he will also not require a new beracha for the whole trip as in the previous paragraph. In all the above, drinking is like eating.

כיז הריחיים – תבליז מדף היומי – עבודה זרה מ:

engraved on a אכירב. Only if we know for certain it is worshiped. בגד on כלי on בגד on בגד only if we know for certain it is worshiped. then they are רביב ומשנה ג'ז savs רשב"ג. אסור that have an engraved image on them. we must assume they were כלים מכובדים ומשנה ג'ז אסור. If the utensil is not אסור. we may assume the צלם is there just for decoration and is not אסור. The אי"ד ס' קמ"א, א'ז רמ"א. The אסור. "אמעתחוים לו. דינו כדיו צלם that hangs around their necks ליכרוו, are not considered a שמשתחוים לו. דינו כדיו צלם ואסור שמשתחיים is the term found in the Vilna edition due to censorship. In earlier editions, שתי וערב is the term found in the Vilna edition due to censorship. In earlier editions, שוני וערב points out, the צלם around the neck is not a problem only if we know they don't bow to it. But if we are certain they bow to it. it is אסיר.

The צורת החמה savs: The צורת החמה (of the *aovim*) that have a צורת ע"ז on their clothing or carry a צורת החמה before them (also censored from בדרך כבוד. it is אסור, it is אסור to bow before them or remove one's hat in front of them. בדרך כבוד. One may only do so in an inconspicuous manner, ie: מערמי or to stand up before they arrive. However יש מקזיליו. since even the *govim* aren't bowing to the image on the שר but rather are bowing in deference to him personally. The מיטוב להרומיר condudes. רטוב להרומיר

אג"מ א,ד ח"א סטי] **ר' משה** was asked if it is permissible to buy and sell stamps to stamp collectors which have an image of a cross or a priest on them? ר' משה, Also, ר' משה, savs that since these images are on the stamps מותר it is מותר, Also, מותר, savs that since these images are on the stamps מותר, also, ר' משה, Also, ר' משה a cross because it isn't ע"א עצמה but rather a סיכור and that isn't אסור. As far as the picture of a מיסיר on the stamp, since they don't worship it. i isn't אסיר either, ב' offers another reason the stamps are ok; since they are ultimately ruined by the post office so as not to be used again and they are used on envelopes that are disposed of in the garbage after being received, this is all ע"ש באריכות. בוותר, and therefore ע"ש באריכות. בוותר

שבט הלוי ח"ח ס' מז] **ר' ואזנר was asked if one may enter a car/taxi that has a שרני וערב hanging in it? He answers that even though one may not** of the ע"א is not אסור מעיקר הדין אסור. So, in our case we may assume these hanging צוררת aren't worshiped and also, one is not מתכון להסתכל כלל.

The מנהג אבותינו that when thev did the מנהג אבותינו that when thev did the מנהג אות כו'ז רא"ש with the בעל העיטור but not to the right and left as that resembles דעת חיצוני (making a cross). The עולם says the עולם is not עולם is not עולם like this but we do מוענועים only being מוליך ומביא and then only going up and down (without going all around) has a stronger resemblance movements and not the four of שתי וערב to שתי וערב than doing it our way which is six (1) או"ח קעח:ד, אגרות משה או"ח ב:נז (2) הליכות

R' Naftoli Hurwitz zt"l of Ropshitz (Zera Kodesh) would say:

"There were people who saw the gentile rule over the Makom HaMikdash as one of the aspects of Hashem's Presence being hidden in Galus. This will ultimately lead to the redemption, as the Holy One, Blessed be He, builds Yerushalayim in this hidden aspect, through extreme concealment, and no malach nor any prophet has seen what Hashem will do, and it's impossible to imagine the infinite future greatness of the kedushah of Yerushalayim and the Bais Hamikdash."

A Wise Man would say: "Loss alone is but the wounding of a heart; it is the memory of our loss that makes it our ruin."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

הקב"ה You ARE really important to הקב"ה - Building That Relationship Matters!

מוקדש לעי"ל ר' דוד בו ר' יהודה הכהן היימן ז"ל, יארצייט י"א אב תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

מעשה אבות .... סימז לבנים

זגח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית ה' כיום מועד ... (איכה ב-ז)

The following story was told recently by Mr. Charlie Harary, about an experience he had years ago when he was invited to speak at the Christian Coalition of Technology, in Beaufort, GA. Apparently, the Christian organizers had seen a video of him speaking on Aish.com and were intrigued. They felt he could impart a religious message, from a Jewish perspective, to their followers. Mr. Harary was surprised and flattered by the invitation and after a bit of cajoling, agreed to attend.

On the day of the event, Charlie arrived early. He had never attended such an event and didn't know what to expect.

The Evangelical minister got up first - and was electric. He began quoting every prophet, every verse - and the people were into it. Congregants were shouting "Amen!" and "Yes, L-rd!" even getting up and dancing. Then came the Southern Baptist minister. If the Evangelicals were enthusiastic, the Baptists took it to another level. They had a whole system: First, they would "Amen" him. Then, after they ran out of Amens, they would shout, "Preach on, my brother!" And if they really liked what he was saying, they would stand up, throw their hands in the air, and shout, "PREACH ON, MY BROTHER!" The room was on fire.

Then it was Charlie's turn. He got up and tried to start the way he would with a Jewish audience. "In this week's *Parsha...*" Silence. No *Amens*. No "Preach on, my brother." Just dead silence, crickets. He had prepared a whole speech about elevating the physical and using technology for good. He spoke with passion. Nothing. Then he realized - New Yorkers speak fast, because the second you pause, someone cuts you off. But in the South? You pause, and you give them a chance to get into it. But no one had given him a tutorial on "How to Get an Amen in Beaufort, Georgia." So he kept going, sweating through the silence, until finally he took a deep breath. And then ... from the back of the room, a single voice yelled out: "*Amen!*"

Charlie froze. He looked at the man and said, "Sir, I am standing up here talking and talking, not getting any *Amens*. And I started feeling self-conscious. But you, you gave me an *Amen*, you made me feel worthy, and I appreciate it."

Suddenly, the entire room exploded. They started *Amening* him to death. Now he was all in. "And can I get another *Amen*?" "And can I get a Preach On, My Brother?" "PREACH ON, MY BROTHER!" They were all on their feet.

His speech was a resounding success and after the conference, he was sitting in a quiet room when the Evangelical minister walked in and closed the door. Mr. Harary braced himself. Okay, this is it. He's going to ask me about religion.

The minister looked him in the eye and said, "Mr. Harary, I know." Charlie was confused. "You know? You know what?" The minister looked serious. "Yes, I know about your people." Charlie was nervous now. But the minister continued. "My grandfather had a ministry. My father had a ministry. I've loved the L-rd my whole life. But I always noticed something: G-d is always taking care of the Jews." He explained that when he had taken his first trip to Israel, the tour guide announced that they were going to visit the "Western Wall, the holiest site for the Jewish people." He was expecting something grandiose, maybe a site closed off to the public, only open to the most righteous Jews, where entry required special permission.

Instead, he saw tourists snapping pictures. Kids dancing. People laughing. He was stunned. "This is the holiest site for the Jewish people? Their holy place of worship, and they let just anyone walk in?" The minister was beside himself.

On the way out, he confronted the Israeli tour guide. "How can it be? You explained that this Wall represents the last remnant of the Holy Temple, the Temple where Jews prayed to the Lord, offered sacrifices and served the Lord. In order to thwart the Jewish people, their enemies attacked, not once but twice, and destroyed this sacred place, only leaving one remaining wall as a remnant of what was. How can such a place be open to the public, why don't they keep it private?"

The tour guide smiled. "You don't understand. The *Bais HaMikdash*, the Holy Temple, wasn't just for Jews. It was a place where everyone could connect to *Hashem*. Even non-Jews used to bring *korbanos* - sacrifices. G-d doesn't belong to us alone - we want the whole world to know Him." And that's when the minister realized: "That's why G-d hooks you up. You're His people. You're the ones bringing Him into the world. And when you work for the Boss, you get company benefits!"

חזון ישעיהו בן אמוץ ... שמעו שמים והאזיני ארץ ... (ישעי׳ א-א-ב) A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALED HISTORIAN 7776

Shabbos Chazon is the final Haftorah of the three weeks of calamities. Yeshaya HaNavi delivers a scathing rebuke to the nation prophesizing about the moral erosion of Klal Yisroel and the impending destruction of Yerushalayim and the entire country. In the Haftorah, Yeshaya declares, "Let the heavens hear, and let the earth understand ..." But in Devarim, Moshe Rabbeinu said, "Take heed O' heavens and understand ... let the earth hear..." Why do they use similar language only in reverse of each other?

R' Yaakov Ashkenazi zt" (Tze'enah Ure'enah) explains that *Chazal* note that *Yeshaya HaNavi* was an earthly who had more "control" over the earth while *Moshe Rabbeinu* had more "control" over the heavens. As such, while *Moshe*

Shabbos Chazon is the final Haftorah of the three weeks of calamities. Yeshaya HaNavi delivers a scathing rebuke to the nation prophesizing about the moral erosion of Klal indeed is the difference?

Based on the above we can say that Moshe and Yeshaya's individual rebukes were like one admonishing his friend with the friend's relative standing there. It creates a conducive atmosphere for adherence as the friend will be embarrassed to commit a wrongdoing in front of his relative. Man was created from heaven and earth, and they are considered like a person's relatives. The soul was given from heaven, and the body is from the earth. Both Moshe and Yeshaya used their respective relationships to admonish the nation "in front of their relative," in the hopes of getting them to repent.

והנכם היום ככוכבי השמים לרכ ... איכה אשא

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

מחשבת הלב

The *Torah* is constantly metaphorically comparing *Klal Yisroel* to the stars of the sky, the sand of the seashore, or the dust of the earth. "זכחול אשר על שפת הים ,כעפר הארץ ,וספר הכוכבים ... כה יהיה זרעך". Obviously, there is a *limud*, a lesson, to be gleaned from each metaphor. As we well know, every *mashal* needs a *nimshal*.

R' Chaim Kanievsky zt"l, in his sefer טעמא דקרא , explains each of the three, and then ties them into the above posuk. Stars illuminate the world from high up. So too, Klal Yisroel through their actions, shine a light upon the world, showing how an eved Hashem or even a human being should act. Sands exist in the trillions. The particles coexist together on the beach, but doesn't really combine to form an entity. They simply exist, side by side. Earth, on the other hand, can be molded and crafted into a solid mass creating objects such as earthenware vessels. The job of us Yidden is to excel in bein adam lamakom, and bein adam l'chaveiro. Perhaps the sand represents bein adam l'atzmo; a person working on improving his own personal growth as a person and servant of HaKadosh Baruch Hu.

Here, as *Moshe Rabbeinu* prepares to take leave of his cherished flock, he imparts the following message: Granted, you are like stars now - "הנכם היום ככוכבים". You are even so bountiful, like the sand of the earth - "הנכם היום ". But I see "משאכם וריבכם", your burdens and quarrels, that you live without unity and are constantly fighting. You're missing the עפר element, and that causes *chas v'sholom*, an היכה, a *churban*.

It is our fervent *tefillah* that on this *Tisha B'Av* we strengthen our resolve to live together in harmony, and may we witness the revelation of its change to a moved with the coming of Moshiach ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה. בב"א

משל למה הדבר דומה איכה אשא לבדי מרחכם ומשאכם וריככם ... (א-יב)

The following *mashal* is attributed to **R' Mordechai** Gifter zt"l, Telsher Rosh HaYeshivah. It captures the suffering of the Churban while giving a perspective to these sad days.

During a high holiday prayer segment in a large *shul*, the silence was heavy and tangible. Everyone stood quietly in their seats as the *chazan* led the awe-inspiring prayers.

Suddenly, from the back of the *shul* came a giggle. A young child was finding something amusing to laugh about. At first the people sitting nearby gave the boy a stern look. When that didn't help, someone politely went over to him with his fingers on his lips and gave him the "Shhhh" sound. Then another. But even that didn't help.

By now the whole *shul* was getting annoyed. Angry looks scanned the crowd for the father of the child; he was really disturbing the prayers at such a critical moment.

And then the *shul* members watched with interest as one man briskly walked down the aisle, right over to the young child. He drew his arm back and ... WHACK! The kid got what he deserved - and he stopped giggling immediately.

The chastened young boy got up and walked out quietly, while the man walked calmly back to his seat.

אלים: Asks R' Gifter, who could smack the young child? Who would be the right person to do this? No one else but the boy's father! And the same goes with our Father in Heaven. For many years, *Hashem* warned *Klal Yisroel* to repent through His emissaries or face a far larger consequence. They were like the adults standing around trying to rebuke *Klal Yisroel*. When the Nation didn't repent, *Hashem* Himself came and gave us a WHACK! It is terrible to go through the pain and suffering, but it also shows us that *Hashem* is our father, for only a father can smack a child! He loves us and cares for our wellbeing even more than we do ourselves.

איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס (איכה א-א)

INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

.. **ED171**

There are many things that the nations of the world do not consider sinful or inappropriate, yet by the Jewish people, they are considered terrible *aveiros*. This can be illustrated by means of the infamous episode of *Kamtza* and *Bar Kamtza*. The slighted *Bar Kamtza* went to the Roman ruler and told him that the Jews were in revolt. To prove this audacious claim, *Bar Kamtza* told the wary ruler to send a sacrifice to the Holy Temple and they will refuse to offer it! The Roman agreed to this idea and sent him back to Jerusalem with a choice calf from his herd to bring as a *korban*. On the way, the *Gemara* relates that *Bar Kamtza* made a blemish in the animal; either in its eye or on its lips, in a way that would render it invalid as an sacrificial offering, but would seem insignificant to a non-Jew. The sad ending of the story was that because of that blemish, the *korban* was rejected, the Romans were angered, they rose up and attacked Jerusalem, and the *Churban* ensued.

R' Yosef Chaim Sonnenfeld zt''l explains that these two injuries, which are considered a blemish for Jews but not for the other nations, typify what a Jew really is. Where were these blemishes? In the eye and on the lips. Shemiras einayim, to guard one's eyes from spiritual blemishes, is something that doesn't exist outside the Jewish world. To watch what one lets out of his lips - that too, is something relegated to pious Jews, certainly not a goyishe concept. Gossiping about the latest news is par for the course for the gentile world. These two things symbolize the kedushah, the elevated spiritual standing of the Jew. And as alluded to in the above story, davka these two blemishes, the lack of care in these two areas, is what separates the yid from the goy, and the blurring of the boundary between them that brought down the Bais HaMikdash. May we be zocheh to be mischazek in the recognition of our exalted status as the am hakadosh, to guard our eyes and lips from blemishes and, on the contrary, use them only for the service of Hashem and His Torah, and thus be zocheh to the geulah sheleimah bekarov!